

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.110 van 24 juni 2011
in de zaak A. 183.689/XIV-32.618**

In zake :

Dirk BEYENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Lahousse
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het OPENBAAR CENTRUM VOOR
MAATSCHAPPELIJK
WELZIJN VAN AALST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Lindemans en Thomas Eyskens
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tussenkommende partij :

Christiane DE KEMPENEER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Isabelle Cooreman
kantoor houdend te 1070 Brussel
Ninoofsesteenweg 643
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 mei 2007, strekt tot de nietigverklaring van de :

“1. Beslissing dd. 27.11.2006 uitgaande van de raad van het OCMW te Aalst waarbij Mevrouw Christiane De Kempeneer wordt opgenomen in de bevorderingsreserve van afdelingschef intra- en extramurale dienstverlening en gerangschikt in categorie B.

2. Beslissing dd. 27.11.2006 uitgaande van de raad van het OCMW te Aalst waarbij Mevrouw Christiane De Kempeneer wordt bevorderd tot afdelingschef intra- en extramurale dienstverlening

3. Aangetekend schrijven dd. 02.03.2007 uitgaande van OCMW Aalst aan verzoeker, zonder bijlagen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 176.304 van 29 oktober 2007 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 15 februari 2008. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Bart Weekers heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 maart 2011.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die loco verschijnt voor de verzoeker, advocaat Thomas Eyskens, die loco advocaat Dirk Lindemans verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Liesbeth Peeters, die loco advocaat Isabelle Cooreman verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van Aalst beslist in 2005 om de betrekking van afdelingschef intra- en extramurale dienstverlening vacant te verklaren en op grond van een aanwervings- en bevorderingsexamen te begeven. Twee kandidaten nemen aan het examen deel, te weten de verzoeker en de tussenkomende partij. Deze laatste partij is reeds als bestuurssecretaris in dienst van het OCMW.

3.2. Het examenprogramma bevat een schriftelijk en een mondeling gedeelte, alsook een psychotechnische proef. Om geslaagd te zijn moeten de

kandidaten 50% van de punten behalen op elk onderdeel van een proef, 60% op elke proef als zodanig en 60% op het examen in zijn geheel. Het examenreglement bepaalt voorts dat de examencommissie een verslag opstelt, waarin de commissie de geslaagde kandidaten in groepen rangschikt en waarbij groep B de kandidaten omvat met een beoordelingscijfer van 70 % tot minder dan 80 %, en groep C de kandidaten met een beoordelingscijfer van 60 % tot minder dan 70 %.

3.3. Op 10 december 2005 stelt de examencommissie een verslag op. Dit verslag maakt melding van de reeds afgelegde proeven en overweegt, wat de beoordeling en de verbetering van de mondelinge proef betreft, wat volgt:

“Mevrouw DE KEMPENEER CHRISTIANE reikt weinig managementsgerichte tools aan. Zij vult de functie van afdelingschef in vanuit de operationele kennis en ervaring. Mevrouw DE KEMPENEER CHRISTIANE geeft geen blijk van een ruime algemene kennis. De examenjury vreest dat de nieuwe functie alleen vanuit de huidige functie zal ingevuld worden.

Dhr. BEYENS DIRK heeft een brede algemene interesse en kennis van het vakterrein. Hij heeft een groot analytisch vermogen. Hij heeft een duidelijk gestructureerd agendabeheer.”.

Hierop wordt in het verslag voorgesteld om voor de prestatie van de verzoeker op het mondelinge gedeelte 38/50 punten toe te kennen, tegenover 28/50 punten voor de tussenkomende partij. Het verslag stelt vervolgens:

“Het comité stelt vast dat de kandidaten BEYENS DIRK en DE KEMPENEER CHRISTIANE geslaagd zijn voor het mondeling gedeelte van het examen.”.

Het verslag stelt daarna de totaaluitslag vast. De verzoeker behaalt 33/50 punten op de schriftelijke proef, tegenover 41/50 punten voor de tussenkomende partij. Voor het mondelinge gedeelte wordt nu ook effectief vastgesteld dat de verzoeker 38/50 punten behaalt, tegenover 28/50 punten voor de tussenkomende partij. Finaal, over het geheel van de proeven, verklaart het verslag dat de verzoeker met 71/100 punten “geslaagd is in cat. B” en de tussenkomende partij met 69/100 punten “geslaagd is in cat. C”.

3.4. Op 16 december 2005 neemt het vast bureau van de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW van Aalst kennis van het voormelde verslag van het examencomité. Een lid van het vast bureau vraagt zich af “hoe het kan dat een kandidaat geslaagd is en toch maar 28/50 punten heeft behaald, daar waar het statuut voorziet dat, om geslaagd te zijn, 60% van de punten moet behaald worden”. Het lid doelt daarmee op de situatie van de tussenkomende partij die blijkens het verslag van het examencomité voor de mondelinge proef 28 punten op 50 heeft gekregen en toch geslaagd wordt verklaard.

3.5. Met brieven van 20 december 2005 en 2 februari 2006 richt de tussenkomende partij zich tot de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen en vraagt zij de gouverneur om, “(a)angezien de consequenties voor (haar)zelf zeer groot zijn”, aan het OCMW van Aalst de opdracht te geven het examencomité opnieuw samen te roepen “teneinde deze anomalie op te heffen.”.

3.6. Op 3 februari 2006 schrijft de verzoeker het OCMW aan en vraagt daarbij om een afschrift van het examendossier.

3.7. In een brief van 6 maart 2006 deelt de gouverneur aan de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW van Aalst mee dat uit het dossier niet blijkt om welke reden het examencomité de tussenkomende partij met 28 punten op 50 voor de mondelinge proef geslaagd heeft verklaard, dat het alleen aan het examencomité toekomt om daarover duidelijkheid te verschaffen en dat het OCMW dan ook wordt aangeraden om het examencomité ten spoedigste samen te roepen om “zijn beslissing te motiveren en desgevallend te herzien”, zodat de situatie van de tussenkomende partij duidelijk wordt.

3.8. Nadat de verzoeker bijkomend ook nog een mailbericht aan het OCMW heeft gestuurd, bericht dit OCMW hem bij schrijven van 17 maart 2006 dat het, gelet op de stand van het dossier, niet is toegelaten om hem informatie over het dossier te verschaffen.

3.9. Op 30 maart 2006 komt het examencomité opnieuw samen en formuleert het volgende standpunt:

“Met enige verwondering neemt de examencommissie kennis van het feit dat een klacht wordt ingediend tegen een examenuitslag die nog niet officieel bekend is. Het Vast Bureau heeft immers nog geen kennis genomen van de examenuitslag.

De examencommissie stelt vast dat er inderdaad een materiële vergissing gebeurd is. De prestaties van mevr. Christiane DE KEMPENEER werden als ‘voldoende’ aanzien, waardoor een puntenaantal van 30/50 moest toegekend worden.

De examencommissie behoudt evenwel haar oorspronkelijk standpunt dat er een duidelijk verschil in bekwaamheid was tussen beide kandidaten. Het was de duidelijke intentie dit te laten uitkomen in de examenuitslag door de kandidaat Dirk BEYENS in een hogere categorie te plaatsen. Door de toekenning van de quoterings 30/50 aan de kandidaat Christiane DE KEMPENEER gaat deze intentie verloren.

Graag kreeg de examencommissie advies omtrent de wijze waarop zij het categorieverschil opnieuw kan stellen.”.

Het toekennen aan de tussenkomende partij van 30/50 punten voor de mondelinge proef, leidt ertoe dat zowel de verzoeker als de tussenkomende partij 71% voor het examen in zijn geheel behalen.

3.10. Op 24 mei 2006 deelt de gouverneur aan de tussenkomende partij mee dat zij geslaagd is verklaard op het mondelinge gedeelte, middels een puntentoekenning van 30/50 en voegt eraan toe er bij het OCMW te hebben op aangedrongen om de examencommissie nogmaals onverwijld samen te roepen.

In een ander schrijven van dezelfde dag, deelt de gouverneur aan de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW van Aalst het volgende mee:

“(…) Overeenkomstig artikel 42 van de ocmw-wet zijn de statuten van het personeel van de gemeente van toepassing op de gemeenschappelijke graden met de gemeente. De graad van afdelingschef is een met de gemeente gemeenschappelijke graad.

Artikel 32 van het administratief statuut van het gemeentepersoneel bepaalt dat de examens getrapt vergelijkend zijn.

Artikel 130 van het administratief statuut van het gemeentepersoneel bepaalt dat de geslaagden voor een bevorderingsexamen gerangschikt

worden in groep A, B of C. Groep B omvat alle kandidaten die een beoordelingscijfer behaald hebben van 70% tot minder dan 80%.

In het proces-verbaal van 30 maart 2006 stelt de examencommissie dat de prestaties van mevrouw De Kempeneer in het mondeling examengedeelte als voldoende werden aangezien. De commissie geeft haar dan ook een quotering van 30/50.

De commissie stelt ook dat er een duidelijk verschil in bekwaamheid was tussen beide kandidaten en dat het de intentie was dit te laten blijken in de examenuitslag door de heer Beyens in een hogere categorie te plaatsen.

Als er in het mondeling examengedeelte een duidelijk verschil in bekwaamheid was tussen beide kandidaten, moet dit blijken uit de examenuitslag. In casu heeft mevrouw De Kempeneer 30/50 behaald en de heer Beyens 38/50. De behaalde uitslagen reflecteren inderdaad dat er een beduidend verschil is (16%). De examencommissie heeft op dat vlak haar taak vervuld.

De examencommissie had ook de bedoeling de heer Beyens in een hogere categorie te plaatsen. Dit is evenwel een bevoegdheid die de examencommissie niet toekomt want zij heeft rechtstreeks invloed op de benoemingsbevoegdheid van de raad. De commissie moet er zich toe beperken het examen af te nemen en te beoordelen.

Via het examen wordt onderzocht of de kandidaten beantwoorden aan het functieprofiel en of zij geschikt zijn voor de uitoefening van het ambt. De raad kan het belang van bepaalde examengedeelten beklemtonen door het aantal punten dat eraan toegekend wordt. Dit heeft uiteraard een weerslag op het eindresultaat. Maar uiteindelijk is het eindresultaat het resultaat van het totale statutair gerichte onderzoek. Partiële uitslagen kunnen dan ook niet meer dienen voor de vergelijking van de kandidaten.

Mevrouw De Kempeneer presteerde in het mondeling examengedeelte minder goed dan de heer Beyens maar in het schriftelijk examengedeelte presteerde ze met 41/50 beduidend beter (16%) dan de heer Beyens met 33/50. Het totaalresultaat komt daardoor op 71/100 voor beide kandidaten. De kandidaten blijken derhalve gelijkwaardig te zijn.

Het komt de examencommissie niet toe meer gewicht te hechten aan het mondeling examengedeelte dan aan het schriftelijk examengedeelte. Het komt de examencommissie evenmin toe de behaalde examenresultaten te sturen om de kandidaten in te delen in een andere categorie dan die waar ze op basis van hun resultaten en in uitvoering van het administratief statuut moeten ingedeeld worden.

In uitvoering van de statutaire bepalingen behoren beide kandidaten tot groep B.

Binnen die groep zijn de examens niet-vergelijkend. De benoemende overheid beschikt over een discretionaire bevoegdheid bij de keuze van de te bevorderen kandidaat op grond van een objectieve vergelijking van de titels en verdiensten van de beide kandidaten.

De uitslag van het examen geeft geen van beide kandidaten een zichtbaar grotere aanspraak op de bevordering. Aangezien de einduitslag van het examen voor beide kandidaten dezelfde is, zal u zich uitsluitend op de afweging van de titels en verdiensten van de kandidaten moeten baseren.

Ik dring erop aan dat u de examencommissie onverwijld samenroept om het correcte proces-verbaal van de examenverrichtingen vast te stellen. (...)”.

3.11. Op 8 november 2006 vindt een nieuwe vergadering van het examencomité plaats. Het proces-verbaal stelt wat volgt:

“(...) Het examencomité gaat uit van het proces-verbaal van de bijeenkomst van het examencomité van het wervings- en bevorderingsexamen van afdelingschef intra- en extramurale dienstverlening dd. 10.12.2005.

Het examencomité stelt vast dat zij een materiële vergissing heeft begaan in het proces-verbaal van 10.12.2005. Teneinde deze vergissing recht te zetten wordt aan mevrouw Christiane De Kempeneer 30/50 van de punten toegekend.

Het examencomité stelt eveneens vast dat hierdoor de oorspronkelijke intentie om de kandidaten in een verschillende categorie te plaatsen, verloren gaat. (...)”.

3.12. Op 27 november 2006 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn om de verzoeker en de tussenkomende partij op te nemen in de wervings- en bevorderingsreserve, beiden in groep B.

Dit is de eerste bestreden beslissing, in zoverre deze beslissing betrekking heeft op de opname van de tussenkomende partij in de bevorderingsreserve.

In de motivering van deze beslissing wordt gesteld dat de examencommissie de uitslag van het examen bij proces-verbaal heeft vastgelegd. Deze overweging wordt gevolgd door de overweging dat de verzoeker en de tussenkomende partij geslaagd zijn in categorie B.

3.13. Nog op 27 november 2006 bevordert de raad voor maatschappelijk welzijn de tussenkomende partij tot afdelingschef intra- en extramurale dienst.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

3.14. Met twee aangetekende brieven van 18 december 2006 vat de verzoeker de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen. In zijn brieven beklagt de verzoeker er zich over duidelijk gedupeerd te zijn en “dat het examencomité (al dan niet onder druk) zonder argumentatie, punten heeft bijgegeven” aan de tussenkomende partij.

3.15. Met een aangetekende brief van 2 maart 2007 delen de voorzitter en de secretaris van het vast bureau van de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW aan de verzoeker mee dat hij geslaagd is in het examen van afdelingschef intra- en extramurale zorg. Tevens delen zij mee dat ook de tussenkomende partij geslaagd is en dat zij bevorderd werd bij beslissing van 27 november 2006. Een afschrift van de beslissingen van 27 november 2006 van de raad voor maatschappelijk welzijn tot vaststelling van de wervings- en bevorderingsreserve en tot bevordering van de tussenkomende partij zou bijgevoegd zijn. Tevens wordt melding gemaakt van de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State en de daarbij in acht te nemen termijn en vormvoorschriften.

Dit is de derde bestreden beslissing.

3.16. Op 29 maart 2007 stelt de provinciegouverneur de verzoeker in kennis van de bevindingen van zijn onderzoek van diens klacht. Aan de hand van een uitvoerig betoog, besluit de gouverneur dat de klacht niet gegrond is

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Excepties van onontvankelijkheid van het beroep ratione temporis ten aanzien van de eerste en de tweede bestreden beslissing

Standpunt van de partijen

4.1. De verwerende partij voert aan dat de tweede bestreden beslissing de verzoeker niet moest worden betekend. In de brief van 29 maart 2007

van de gouverneur aan de verzoeker, vermeldt de eerstgenoemde de klachten van 18 december 2006 van de verzoeker tegen de tweede bestreden beslissing. Uit de beschrijving van de klacht die de verzoeker heeft ingediend, blijkt bovendien dat hij perfect op de hoogte was van het bestaan, de aard en de draagwijdte van de tweede bestreden beslissing. Dit is ook de reden waarom de verzoeker er toen reeds grieven kon tegen formuleren. Het door de verzoeker op 30 maart 2007 ingediend verzoekschrift is dan ook laattijdig. Het gegeven dat het OCMW van de stad Aalst de tweede bestreden beslissing nog eens ten overvloede per brief van 2 maart 2007 aan de verzoeker heeft bezorgd, is hierop zonder invloed. Een administratieve akte verliest haar definitief karakter door zo'n latere kennisgeving immers niet. De verzoeker zou zich vergeefs beroepen op de rechtspraak die stelt dat de termijn om een annulatieberoep in te stellen wordt gestuit ten voordele van degene die een bezwaar indient bij de toezichthoudende overheid die bevoegd is om het algemeen toezicht uit te oefenen, op voorwaarde dat dit bezwaar wordt ingediend voor het verstrijken van de beroepstermijn en voor het verstrijken van de termijn waarover de toezichthoudende overheid voor de uitoefening van haar schorsings- en vernietigingsbevoegdheid beschikt. De algemene vergadering van de Raad van State oordeelde immers dat de stuiting doelgebonden moet worden aangewend. Te dezen heeft de verzoeker allerm minst rekening gehouden met dit doel en heeft hij de beslissing van de gouverneur zelfs niet afgewacht.

4.2. De tussenkomende partij werpt eenzelfde exceptie van onontvankelijkheid van het beroep *ratione temporis* ten aanzien van de tweede bestreden beslissing op en voegt er nog aan toe dat aangezien de verzoeker reeds op 18 december 2006 op de hoogte was van het bestaan van de tweede bestreden beslissing, hij ook reeds kennis had van de eerste bestreden beslissing, zodat het beroep ook ten aanzien van deze laatste beslissing laattijdig is.

4.3. De verzoeker repliceert in zijn memorie van wederantwoord dat uit zijn schrijven aan de gouverneur geenszins blijkt dat hij van een beslissing op de hoogte zou zijn geweest. Hij had destijds enkel telefonisch geïnformeerd, maar er werd hem nooit enige beslissing meegedeeld. Dit heeft hij ook met zoveel

woorden in zijn schrijven aan de gouverneur bevestigd. Indien hij van de kwestieuze beslissing vroeger kennis zou hebben gekregen, dan dienen de verwerende en de tussenkomenende partij hiervan het bewijs te leveren, wat zij niet doen.

Beoordeling

4.4. De termijn om een annulatieberoep in te stellen wordt gestuit ten voordele van degene die een bezwaar indient bij de toezichthoudende overheid die bevoegd is om het algemeen toezicht uit te oefenen, op voorwaarde dat dit bezwaar wordt ingediend vóór het verstrijken van de beroepstermijn en vóór het verstrijken van de termijn waarover de toezichthoudende overheid voor de uitoefening van haar schorsings- en vernietigingsbevoegdheid beschikt. De verzoeker heeft in casu op 18 december 2007 tegen de eerste en de tweede bestreden beslissing van 27 november 2007 bij de provinciegouverneur bezwaar ingediend. De stuiting wordt geacht voort te duren tot aan de mededeling aan de bezwaarindiener van het gevolg aan zijn bezwaar. Namens de gouverneur werd op 29 maart 2007 aan de verzoeker meegedeeld dat aan zijn bezwaar geen gevolg zou worden gegeven.

De voorwaarden tot stuiting van de beroepstermijn blijken te zijn vervuld. De verwerende partij toont niet aan dat de verzoeker met het doel van de stuiting geen rekening zou hebben gehouden.

De verzoeker heeft zijn beroep bij de Raad van State ingediend op 29 mei 2007, binnen de termijn van zestig dagen nadat hij bij brief van 29 maart 2007 een antwoord op zijn willig beroep van de toezichthoudende overheid heeft gekregen. Het beroep is derhalve tijdig.

De excepties zijn ongegrond.

B. Excepties van onontvankelijkheid van het beroep wegens gebrek aan belang ten aanzien van de eerste bestreden beslissing

De aangevoerde excepties

4.5. De verwerende partij en de tussenkomende partij voeren aan dat het beroep tot nietigverklaring, in zoverre gericht tegen de eerste bestreden beslissing, onontvankelijk is wegens gebrek aan belang, aangezien de tweede bestreden beslissing definitief en onaantastbaar is geworden bij gebrek aan een tijdig beroep bij de Raad van State tegen deze laatste beslissing.

Beoordeling

4.6. Onder randnummer 4.4 werd geoordeeld dat het annulatieberoep tegen de tweede bestreden beslissing tijdig is ingediend. De verwerende en de tussenkomende partij gaan derhalve uit van een verkeerde premisse.

De exceptie is ongegrond.

C. Excepties van onontvankelijkheid van het beroep ratione materiae ten aanzien van de derde bestreden beslissing

De aangevoerde excepties

4.7. De verwerende en de tussenkomende partij voeren aan dat het beroep tegen de derde bestreden beslissing onontvankelijk is, omdat dit geen aanvechtbare administratieve rechtshandeling betreft, maar enkel een brief waarbij de kennisgeving van de eerste en de tweede bestreden beslissing is geschied.

Beoordeling

4.8. De derde bestreden “beslissing” betreft een loutere kennisgeving van de eerste en de tweede bestreden beslissing door de verwerende partij aan de verzoeker. Zij heeft op zich geen rechtsgevolgen en is geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling.

De exceptie is gegrond.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5.1. De verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van “de beginselen van behoorlijk bestuur in het algemeen”, het zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 47, 51 en 57 van het examenreglement.

Hij voert aan dat het duidelijk is dat de verwerende partij artikel 51 van het examenreglement niet heeft nageleefd, vermits hij slechts op 2 maart 2007 op de hoogte werd gebracht dat hij geslaagd was, terwijl de voormelde bepaling voorziet dat het college van burgemeester en schepenen de examinandi binnen de 30 dagen na het examen schriftelijk op de hoogte brengt van hun gunstige of ongunstige einduitslag.

Ook blijkt volgens de verzoeker “op basis van de stukken 7 en 8” duidelijk dat artikel 57 van het examenreglement is geschonden, dat voorziet dat geen inlichtingen betreffende de uitslag van het examen door wie ook mogen worden verstrekt, vooraleer het college van burgemeester en schepenen kennis heeft genomen van het proces-verbaal en het verslag van het examen. Het proces-verbaal van 30 maart 2006 van de bijeenkomst van het examencomité meldt: “In aansluiting aan de brief van de gouverneur dd. 06.03.2006 met referte

21/BC/06/8/084 is het examencomité bijeengeroepen ‘om zijn beslissing te motiveren en desgevallend te herzien’. Het examencomité formuleert volgend standpunt. Met enige verwondering neemt de examencommissie kennis van het feit dat een klacht wordt ingediend tegen een examenuitslag die nog niet officieel bekend is.”. Op basis van het schrijven van 24 mei 2006 uitgaande van de provinciegouverneur aan de OCMW-raad te Aalst, blijkt dat de tussenkomende partij reeds voordien een klacht had ingediend tegen het proces-verbaal van 10 december 2005 van de examencommissie. Dit impliceert ondubbelzinnig dat de tussenkomende partij reeds van de inhoud van het voormelde proces-verbaal kennis moet hebben gehad en dit voordat de OCMW-raad van Aalst hiervan kennis had genomen. Dit is een flagrante schending van artikel 57 van het examenreglement.

Op basis van de voormelde schending dient volgens de verzoeker eveneens te worden vastgesteld dat er een inbreuk is gepleegd op artikel 47 van het examenreglement. Het is immers duidelijk dat een lid van de examencommissie welbepaalde gegevens en/of documenten aan de tussenkomende partij moet hebben doorgespeeld. In het ontkennende geval kon er op dat tijdstip geen klacht geweest zijn van de tussenkomende partij bij de provinciegouverneur.

5.2. In zijn memorie van wederantwoord herhaalt de verzoeker wat hij in zijn verzoekschrift heeft gesteld. In zijn laatste memorie voegt hij evenmin iets aan zijn betoog toe.

Beoordeling

5.3. Een middel bestaat uit de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop deze rechtsregel, volgens de verzoeker, wordt geschonden. De door de verzoeker aangevoerde schending van “de beginselen van behoorlijk bestuur in het algemeen”, is onvoldoende duidelijk om als omschrijving van de overtreden rechtsregel in aanmerking te komen. De

verzoeker zet voorts niet uiteen op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel volgens hem wordt geschonden. In zoverre de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur wordt aangevoerd, is het middel niet ontvankelijk.

5.4. Artikel 47 van het toepasselijke examenreglement bepaalt wat volgt:

“Door de examencommissie wordt met gesloten deuren, over de beoordelingscijfers beraadslaagd. Daarna wordt de identiteit van de deelnemers vastgesteld en op de puntenlijsten genoteerd.

Ongeacht artikel 57 van dit examenreglement mogen de voorzitter, de secretaris en de leden van de examencommissie, geen inlichtingen betreffende de beraadslaging over de beoordelingscijfers aan wie dan ook verstrekken”.

Artikel 51 van het examenreglement bepaalt wat volgt:

“Binnen de 30 dagen na het examen brengt het College van Burgemeester en Schepenen de examinandi schriftelijk op de hoogte van hun gunstige of ongunstige einduitslag.

Zij kunnen inzage bekomen in hun eigen examendocumenten.”.

Artikel 57 van het examenreglement bepaalt wat volgt:

“Geen inlichtingen betreffende de uitslag van het examen mogen door wie ook worden verstrekt, vooraleer het College van Burgemeester en Schepenen kennis heeft genomen van het proces-verbaal en het verslag van het examen”.

5.5. De in artikel 51 van het examenreglement vermelde termijn is een termijn van orde, waarvan de schending niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden. Met zijn betoog dat hij slechts op 2 maart 2007 op de hoogte werd gebracht dat hij geslaagd was, toont de verzoeker derhalve de onwettigheid van de bestreden beslissing niet aan.

De verzoeker maakt voorts niet aannemelijk, noch toont hij aan, dat de voorzitter, de secretaris of de leden van het examencomité inlichtingen betreffende de beraadslaging over de beoordelingscijfers “aan wie dan ook”

hebben verstrekt. Het in de feiten uiteenzetting van de memorie van de tussenkomende partij aangevoerde betoog dat zij van de kwestieuze uitslag kennis heeft genomen door inzage van het verslag van het vast bureau van het OCMW van de stad Aalst van 16 december 2005, komt aannemelijk voor, gelet op de indiening van haar klacht bij de gouverneur bij brief van 20 december 2005 en haar betoog dat zij “voor de uitoefening van haar ambt de beslissingen nodig (heeft) die in het Vast Bureau zijn genomen”, zo bijvoorbeeld voor wat betreft de daarin vermelde “beëindigingen (...) van de personeelscontracten die opgevolgd worden door (haar)”. De door de verzoeker aangevoerde schending van artikel 47 van het examenreglement wordt niet aangenomen.

De door de verzoeker aangevoerde schending van artikel 57 van het examenreglement wordt evenmin aannemelijk gemaakt. Te dezen moet immers aangenomen worden dat, gelet op de omstandigheid dat niet de stad Aalst maar het OCMW van de stad Aalst de functie van afdelingschef diende te begeven, niet het college van burgemeester en schepenen maar het vast bureau van het OCMW van de stad Aalst, in toepassing van artikel 57 van het examenreglement van het verslag van het examencomité kennis diende te nemen. Het is overigens ook het vast bureau dat de verzoeker en de tussenkomende partij op 2 maart 2007, in toepassing van artikel 51 van het examenreglement, van hun examenuitslag in kennis heeft gesteld, waar deze bepaling eveneens het college van burgemeester en schepenen vermeldt. Het vast bureau heeft op 16 december 2005 van het verslag van het examencomité kennis genomen, waarna de tussenkomende partij pas, middels haar kennisname van het verslag van het vast bureau, van de kwestieuze uitslag kennis heeft genomen. De verzoeker toont derhalve niet aan, noch maakt hij aannemelijk, dat het door artikel 57 van het examenreglement opgelegde verbod tot het verstrekken van inlichtingen alvorens het vast bureau van het verslag van het examencomité kennis heeft genomen, is geschonden.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

6.1. De verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van “het behoorlijk bestuur in het algemeen”, alsook van het gelijkheidsbeginsel, “het beginsel van feitenvinding” en de “Uitdrukkelijke Motiveringswet”.

Hij voert aan dat alle Belgen gelijk zijn voor de wet wat de toegang tot het openbaar ambt betreft en dat dit impliceert dat de vaststellingen van de examencommissie van 10 december 2005 niet zomaar kunnen gewijzigd worden op eenvoudige injunctie van de provinciegouverneur middels zijn schrijven van 24 mei 2006. Het is volgens de verzoeker duidelijk dat het examencomité op 8 mei 2006 “plots” een materiële vergissing heeft vastgesteld en dat deze diende te worden hersteld. Wat heeft men gedaan: initieel had de tussenkomende partij slechts 28/50 voor het mondeling gedeelte. Op basis van het examenreglement dient de kandidaat minimum 30/50 te behalen om te slagen. Niettegenstaande het feit dat de tussenkomende partij 28/50 behaalde, heeft het examencomité vastgesteld dat de beide kandidaten geslaagd waren.

Op injunctie van de provinciegouverneur gaat het examencomité niet de verkeerde gevolgtrekking corrigeren, maar gewoonweg de tussenkomende partij, plots en zonder enige motivatie dienaangaande, twee punten bijgeven, waardoor ze wel 30/50 behaalde. Bijgevolg was de tussenkomende partij plots wel geslaagd en behaalde ze evenveel punten als hemzelf en viel zodoende eveneens onder de categorie B, met alle nadelige gevolgen voor hem. Het is volgens de verzoeker onbegrijpelijk dat het examencomité op 8 november 2006, zijnde meer dan één jaar na de examens, plots en zonder enige afdoende motivering twee punten meer krijgt dan initieel vastgesteld in het proces-verbaal van 10 december 2005 van het examencomité. Dit impliceert dat de benoemende overheid de titels en verdiensten van de kandidaten niet op een objectieve wijze heeft kunnen vergelijken en dat de benoeming niet rust op wettige motieven. Indien de

tussenkomen de partij geen twee punten had bijgekregen, dan was zij niet geslaagd en had zij geen categorie B.

De benoeming dient vanzelfsprekend in het algemeen belang te geschieden, dit wil zeggen dat de benoemende overheid de meest bekwame kandidaat moet kiezen en in casu aanwijzen. De vergelijking van de titels en verdiensten moet met kennis van zaken geschieden. De benoemende overheid moet voldoende en correct zijn ingelicht, zij moet beschikken over de objectieve inlichtingen die haar in staat moeten stellen om de titels en verdiensten van de kandidaten objectief te beoordelen. Deze opgelegde objectiviteit impliceert onder meer dat aan de diverse kandidaturen dezelfde aandacht moet worden besteed. Essentieel voor een objectieve vergelijking is dat de beoordelingscriteria voor iedere kandidaat dezelfde moeten zijn en op iedere kandidaat op objectieve en gemotiveerde wijze worden toegepast. De aanspraken en de verdiensten van de kandidaten moeten met dezelfde maat worden gemeten.

6.2. In zijn memorie van wederantwoord herhaalt de verzoeker wat hij in zijn verzoekschrift heeft gesteld. In zijn laatste memorie voegt hij evenmin iets aan zijn betoog toe.

Beoordeling

6.3. In zoverre de verzoeker de schending aanvoert van “het behoorlijk bestuur in het algemeen”, is het middel onontvankelijk om de onder randnummer 5.3 vermelde reden dat de aangevoerde schending onvoldoende duidelijk is om als omschrijving van de overtreden rechtsregel in aanmerking te komen. Voorts is de Raad van State geen “beginsel van feitenvinding” bekend en maakt de aangevoerde schending van dit “beginsel” evenmin een onontvankelijk middel uit.

6.4. De door de verzoeker aangevoerde schendingen van het gelijkheidsbeginsel en de formele motiveringsplicht kunnen niet worden aangenomen om de hierna uiteengezette reden.

Uit het administratief dossier blijkt dat het examencomité in zijn verslag van 10 december 2005, na te hebben voorgesteld om voor de prestatie van de verzoeker op het mondelinge gedeelte 38/50 punten en voor de tussenkomende partij 28/50 punten toe te kennen, uitdrukkelijk heeft vastgesteld dat de beide voormelde kandidaten “geslaagd zijn voor het mondeling gedeelte van het examen”. Op 30 maart 2006 stelt het examencomité vast “dat er inderdaad een materiële vergissing gebeurd is”, dat namelijk de prestaties van de tussenkomende partij “als voldoende werden aanzien, waardoor een puntenaantal van 30/50 moest toegekend worden”. Op 8 november 2006 bevestigt het examencomité de toekenning van dit puntenaantal aan de tussenkomende partij.

De verzoeker toont niet aan, noch maakt hij aannemelijk, dat bij de initiële puntentoekening voor het mondelinge examengedeelte van de tussenkomende partij geen materiële misslag voorlag, die door het examencomité kon worden rechtgezet, terwijl de stukken van het dossier eerder het bestaan van een materiële misslag aannemelijk maken. In het bijzonder de uitdrukkelijke vermelding in het verslag van 10 december 2005 van het examencomité dat de tussenkomende partij geslaagd was, wat noodzakelijkerwijze de toekenning van 60% van de punten impliceerde, wijst erop dat louter bij wijze van materiële misslag 28/50 punten in de plaats van 30/50 punten voor de tussenkomende partij in dit verslag werd vermeld. Het betoog van de verzoeker dat het examencomité “de verkeerde gevolgtrekking” heeft “gecorrigeerd” en de tussenkomende partij “zonder enige motivatie dienaangaande”, “twee punten (heeft) bijgeven” en het “onbegrijpelijk (is) dat het examencomité op 8 november 2006, zijnde meer dan één jaar na de examens, plots en zonder enige afdoende motivering twee punten meer krijgt dan initieel vastgesteld in het proces-verbaal van 10 december 2005 van het examencomité”, doet geenszins anders besluiten.

De door de verzoeker aangevoerde schendingen van de formele motiveringsplicht en het gelijkheidsbeginsel gaan uit van de door hem niet aangetoonde premisse dat de examencommissie ten onrechte tot de rechtzetting van een materiële misslag bij de toekenning van een puntenaantal voor het mondelinge examengedeelte van de tussenkomende partij heeft besloten en kunnen om die reden alleen al niet worden aangenomen.

Het middel is ongegrond

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

3. De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 juni 2011, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen